Protiproud: Assange na mučidlech: Zbývá již jen rozčtvrtit? Otevřený dopis Petříčkovi a Vystrčilovi. Ukázat špínu mocných se nevyplácí. Nitky: Proč ho Ekvádor přestal chránit? Když to nejde přes CIA, nastoupí MMF. Rozhodne pondělí

- CZ24 News | 5. září 2020

Redakce Protiproud přináší informace o tom, proč byl Julian Assange po letech azylu na ekvádorské ambasádě předhozen Britům a přináší otevřený dopis několika našich významných osobností ministrovi ve chvíli, kdy se blíží osudové rozhodnutí zpolitizovaného soudu

Kdysi byly buřiči veřejně před davem umučeni a nakonec rozčtvrceni na výstrahu každému, kdo by se chtěl také postavit proti vládnoucí moci. Dnešní světovládná moc funguje stejně, jen metody jsou rafinovanější.

Kauza Assange je proto výkřikem, dokonalým displejem stavu demokracie a občanských práv v režimech západních plutokracií. Měla se stát také výstrahou všem "neposlušným" i ve vztahu k naší politické a mediální reprezentaci.

Saddám Husajn, Muammar Kaddáfí, Slobodan Miloševič… Rebelů, kteří byli ve jménu humanity, pravdy a lásky geopolitickými hegemony exemplárně zamordováni, je dlouhá řada. Dalším teď má být Julian Assange, zakladatel organizace WikiLeaks. Člověk, kterému svět vděčí za množství informací o zvěrstvech, která byla napáchána nejen ve zločinných dobyvačných válkách v Iráku či Afghánistánu. Je (stále ještě) živým symbolem neohroženého boje proti režimu, který ho ostentativně šikanuje a mučí. Státem posvěcení zabijáci udělali z kdysi charismatického a vtipného člověka plného energie lidskou trosku.

Jak to bylo s azylem

Časopis Jacobin udělal vloni koncem roku rozhovor s Fidelem Narvaezem, bývalým ekvádorských konzulem v Londýně, který sehrál klíčovou roli v poskytnutí azylu Assangeovi v roce 2012 na ekvádorském velvyslanectví v Londýně a šest let tam strávil v Assangeově blízkosti. Rozhovor má titulek *"Vyhodili mě, protože jsem pomáhal Julianu Assangeovi, avšak nelituji toho"*. Hovoří o tom, co se dělo během Assangeovho azylu na ekvádorské ambasádě a proč nový ekvádorský prezident s příznačným jménem Lenín Moreno ustoupil zahraničnímu tlaku, porušil slib a odevzdal Assange britskému režimu.

Narvaez popisuje britské hrozby – že vtrhnou na velvyslanectví, aby se Assange zmocnili, ačkoli to je absolutně nepřípustné dokonce i v době války – a celou řadu dalších pikantností. Ekvádor za vlády prezidenta Rafaela Correa však statečně odolával: nebyl nastaven nepřátelsky vůči USA (největšímu obchodnímu partnerovi země), ale usiloval o nezávislou politiku. Odmítl například vybudování americké vojenské základny v Ekvádoru a když se Assange s žádostí o azyl obrátil na konzula Narvaeze, se kterým byl v kontaktu již dříve, ekvádorský prezident mu přislíbil ochranu, kterou po

celou dobu, dokud byl ve funkci, spolehlivě zajistil.

Vše se změnilo se změnou režimu v Ekvádoru. Po příchdu Lenína Morena do prezidentského úřadu se začaly někteří lidé na velvyslanectví snažit všemožně Assangeovi znepříjemňovat život, aby se rozhodl odtud odejít sám. V roce 2018 zbavili funkce konzula Narvaeze. Mezitím bezpečnostní agentura UC Global, kterou Ekvádor najal, aby ochraňovala Assange na velvyslanectví, ale která, jak se ukázalo, byla ve skutečnosti spojena s CIA, Assange špehovala, odposlouchávala a filmovala. Informace pak posílala do USA. A co víc, šířila neobjektivní pomlouvačné zprávy, které způsobily, že se veřejné mínění ve světě i v Ekvádoru začalo otáčet proti Assangeovi.

Světová a "nezávislá" ekvádorská média hlavního proudu začala na Assange útočit a tlačit na vládu, aby se ho zbavila. Pochopitelně šířily také "fejky" o napojení WikiLeaks na Rusko a o údajném plánu ruských tajných služeb pomoci Assangeovi uprchnout z Británie prostřednictvím naplánované agentské akce jako z Jamese Bonda.

Narvaez tvrdí, že je to absurdní nesmysl a uvádí rozumný argument: Ekvádor v roce 2017 zkoušel zachránit Assange tak, že Británii navrhl, že ho ustanoví za svého diplomata. Británie to odmítla, avšak byla ještě možnost, že by ho za svého diplomata přijala jiná země, do které by ho jako diplomata pak museli Britové pustit. Mluvilo se o Rusku, ale to se po dlouhém tažení nepovedlo – Rusové o Assange prostě zájem neměli.

V nejtrvdší base

Proč tedy prezident Moreno vydal Assange britskému režimu? Za prezidenta Correia se Ekvádor vyhýbal nebezpečným půjčkám z Mezinárodního měnového fondu, ale přístup Lenína Morena byl opačný: za půjčku z MMF ve výši 4,2 miliardy dolarů byl ochoten udělat cokoli. MMF ovládají Spojené státy – a je proto pravděpodobné, že součástí dohody bylo i předání Assange. Narvaez říká: "Myslím, že Moreno by vyhodil Assange i kdyby nedostal tu půjčku, protože to je součást jeho lokajské mentality – být podlézavý a snažit se sloužit Spojeným státům. Nevíme jistě, zda vyhoštění Assange bylo podmínkou té transakce, ale víme jistě, že USA mají právo vetovat rozhodnutí MMF."

Co se stalo potom? Assange byl v dubnu 2019 Brity zatčen a uvězněn na základě žádosti Spojených států pro údajné "spiknutí s Chelsea Manningovou za účelem zveřejnění záznamů o válce v Iráku, Afghánistánu a depeší ministerstva zahraničí USA", a také pro údajné porušení podmínek propuštění na kauci. Je držen ve věznici Belmarsh s nejpřísnější ostrahou, kde jsou kromě něj (novináře, vydavatele, intelektuála) především islámští teroristé, protože právě na ně se toto zařízení specializuje. Nesmí se s nikým stýkat.

Dosavadní soudní přelíčení ve Velké Británii probíhala v duchu nejlepších evropských tradic: připomínala procesy s Miladou Horákovou, Josefem Tisem nebo Slobodanem Miloševičem. Soud ani nepředstíral zájem o argumenty obhajoby a postupoval tak, jak potřeboval, resp. jak potřebovali zástupci vlády USA, kterých bylo v sále přítomno pro jistotu hned několik.

Assange se změnil: je fyzicky zruinovaný, zhubl, 15 kilogramů, vypadaly mu vlasy, velmi zestárl, špatně chodí. Ještě horší je však jeho mentální stav. Když ho požádali, aby řekl své jméno a datum narození, tento jindy brilantní myslitel a vysoce inteligentní, velmi pohotový diskutér, si neuměl několik sekund vzpomenout. Byl dezorientovaný, na světle mrkal a evidentně bylo pro něj velkým problémem se koncentrovat a artikulovat.

Rozhodující chvíle?

Obhájci požadovali od britského soudu více času na přípravu důkazů, neboť k Assangeovi měli velmi omezený přístup a mohli mu dát dokumenty k případu pouze týden před jednáním. Měl navíc velmi omezené možnosti práce s počítačem a neměl přístup k vlastním dokumentům, záznamům a materiálům, protože všechno z ekvádorského velvyslanectví, kde byl dříve v azylu, zabavily americké úřady. Assange tedy prakticky neměl možnost se na proces připravit, a evidentně zaujatá soudkyně Vanessa Baraitser nepovolila termíny jednání změnit.

Obhájci také požadovali uspořádat samostatné zasedání soudu, které by nejprve rozhodlo, zda se na Assange vztahuje článek 4 smlouvy mezi Velkou Británií a USA o vydávání stíhaných osob z roku 2007, který říká, že osoby se nevydávají v případě politických kauz. Přestože zde je nad slunce jasnější, že případ Assange je čisté politikum, soudkyně jednání o tomto bodě nepovolila. Podle článku 4 výše uvedenou smlouvy o vydávání stíhaných osob by sám o sobě tento fakt jako důkaz politizace měl stačit na to, aby bylo zastaveno jednání o vydání Assange do USA. Navíc se objevily důkazy o plánu CIA unést Assange a další hororové skutečnosti.

Co bude dál? Od chvíle, kdy se Juliana Assange zmocnil britský režim, je celá fraška zjevně v režii Američanů. Nyní, po roce a půl věznění britským režimem, to vypadá, že dosáhnou svého. V pondělí se o tom bude rozhodovat u "soudu".

Proč ho vlastně chtějí zabít a demonstrativně a nezakrytě to vykřikují? Jedině proto, že si dovolil vynést na světlo světa špínu, kterou "svobodný a demokratický" režim chtěl uchovat skrytou před vlastními občany. A to je rebelie, která se neodpouští. Nerozčtvrtí ho, jak by to udělali kdysi. Již dnes však z něj je pouze stín z člověka, kterým kdysi býval. Jeho osud se podobá podobat osudu Jacka Nicholsona alias Randy McMurphyho z nezapomenutelného filmu Přelet nad kukaččím hnízdem. Jenže tohle není film. To je realita.

Příběh Juliana Assange se nás proto týká možná více, než si myslíme. Je skvělé, že se i u nás našlo několik statečných osobností, které se za Assange postavily – ač tím riskují "zájem" nejen našich tajných služeb. Ostatně ty služby jsou sice formálně naše, ale řídí je – přes v Langley vyznamenaného ředitele Koudelku – CIA. Uzvřený kruh. Přinášíme otevřený dopis, kterým se obracejí na naše oficiální instituce:

Otevřený dopis

V Ostravě dne 3. 9. 2020

Vážený pan
Mgr. Tomáš Petříček, PhD.
Ministr zahraničních věcí ČR

Vážený pane ministře,

dne 1. září jsem měl tu čest doručit Vám otevřený dopis skupiny vědců, vysokoškolských pedagogů, umělců a dalších osobností. Řada z nich je nositelem Medailí za zásluhy o stát. Dosud jsem neobdržel ani potvrzení o přijetí našeho dopisu. Nezbývá proto, než se na Vás obrátit znovu.

Soud v Británii, hrozící Julianu Assangeovi zcela nezaslouženými a brutálními důsledky, proběhne již v pondělí 7. září. Vaše intervence u britských partnerů jim může napomoci předejít, jen dojde-li k ní včas.

Svoboda projevu patří k základním hodnotám demokracie. Kde jinde se o její obranu zasadit než právě v zemích, které ji uznávají stejně jako Česká republika a jsou našimi spojenci?

Angažováním v kauze Juliana Assange dáte najevo, že slova o svobodě a demokracii, která od Vás tak často slýcháváme, nejsou pouhou frází.

Prof. PhDr. Jan Keller, CSc., sociolog a vysokoškolský pedagog, nositel Medaile za zásluhy o stát
Bc. Jaroslav Bašta, historik, ex-náměstek ministra zahraničních věcí, signatář Charty 77
PhDr. Petr Hampl, PhD., sociolog, tajemník České společnosti pro civilizační studia,
Prof. PhDr. Oskar Krejčí, CSc., politolog a vysokoškolský pedagog
Stanislav Novotný, předseda Asociace nezávislých médií, ex-prezident Policie ČR
MUDr. Marek Obrtel, lékař
Lenka Procházková, spisovatelka, signatářka Charty 77, nositelka Medaile za zásluhy o stát
Doc. PhDr. Petr Sak, CSc., sociolog a vysokoškolský pedagog
Mgr. Michal Semín, spisovatel a překladatel, ex-ředitel Občanského institutu
Jan Schneider, bezpečnostní analytik, signatář Charty 77, nositel Medaile za zásluhy o stát
PhDr. Josef Skála, CSc., historik a vydavatel internetové revue
Ing. Karel Sýs, básník a spisovatel, předseda Unie českých spisovatelů, nositel Medaile za zásluhy o stát
Doc. Ing. Ilona Švihlíková, PhD., ekonomka a vysokoškolská pedagožka
Ing. Jaroslav Šulc, CSc., makroekonom a ex-náměstek ministra financí
Ing. Alena Vitásková, předsedkyně Institutu Aleny Vitáskové, z.s. – Ochrana lidských práv a svobod, nositelka Medaile za zásluhy o stát
PhDr. Vladimíra Vítová, PhD., novinářka a předsedkyně Aliance národních sil
MgA. Ivan Vyskočil, herec, nositel Medaile za zásluhy o stát
Jiří Žáček, básník
Doc. PhDr. Petr Žantovský, PhD., novinář a spisovatel, nositel Medaile za zásluhy o stát
Michal Černík, básník
Petr Hájek, šéfredaktor časopisu My a internetové revue Protiproud
Jan Kavan, ex-ministr zahraničních věcí ČR
Doc. PhDr. Radim Valenčík, CSc., ekonom a vysokoškolský pedagog

Dopis ve stejném znění byl odeslán rovněž RNDr. Miloši Vystrčilovi, předesedovi Senátu ČR.